

Bulletin

ZPRAVODAJ ČESKÉ SPOLEČNOSTI PRO KRAJINNOU EKOLOGII
REGIONÁLNÍ ORGANIZACE IALE ČESKÉ REPUBLIKY
(Czech Regional Organization of the International Association for Landscape
Ecology; CZ-IALE; www.iale.cz)

Výroční konference a plenární shromáždění CZ-IALE 2014

Výroční konference spojená s plenárním shromážděním naší společnosti se bude konat 30. ledna v prostorách Přírodovědecké fakulty UK v Praze na Albertově. Aktualizované informace jsou k dispozici na webu konference www.iale.cz/konference/2014; včetně přihlašovacího formuláře.

Pozvání na konferenci přijali např. prof. Karel Prach, doc. Ivan Bičík, dr. Jaroslav Vojta a další; přihlášeno je zatím 42 účastníků.

Termín pro registraci a zaslání abstraktů byl prodloužen do **12.1.2014**.

Dušan Romportl a Zdeněk Lipský

Venkovská krajina 2013

Ve dnech 17. - 19. května 2013 se ve Vzdělávacím středisku Centrum Veronica v Hostětíně konal 11. ročník mezinárodní mezioborové konference „Venkovská krajina“. Převahu měli tentokrát slovenští účastníci. Ve sborníku z konference (editorka L. Drobilová, 140 str.), který při zahájení konference všichni účastníci obdrželi, je z 12 vědeckých příspěvků 8 statí slovenských autorů, ze 7 odborných sdělení jsou slovenská tři.

Menší počet účastníků umožnil věnovat přednášeným referátům i diskusi dostatečný čas. Mezioborový charakter konference dokumentují témata příspěvků. Pro ilustraci uvedu tři příspěvky, které mne nejvíce zaujaly. K nejzajímavějším patřil příspěvek P. Eliáše „*Cintoríny ako súčasť vidieckej krajiny a ich biodiverzita*“. Autor na základě několikaletého výzkumu charakterizuje strukturu vegetace venkovských hřbitovů (pěstované byliny, chodníky a sešlapávané plochy, volné travnaté plochy, ploty a zdi, opuštěné hroby, dřeviny).

Dospěl k zajímavému závěru, že podobnost místní květeny hřbitovů v podobných ekologických podmínkách je vysoká, i když jsou geograficky vzdálené. Upozorňuje na význam hřbitovů jako refugií vzácných druhů flóry a fauny i na to, že se mohou stát ohnisky zavlečených a invazních druhů.

Unikátní poznatky přináší příspěvek V. Plíškové a P. Klvače „*Životní způsob komunity hnutí Haré Kršna v Nových Sadech*“. V případové studii použili autoři metodu polostrukturovaných rozhovorů. Rozebírají, co vedlo členy komunity k odchodu na malou vymírající vesnici na Vyšovsku. Dokládají, že spirituální a environmentální rovina jejich životního způsobu se přímo prolíná. Životní způsob komunity odpovídá principu dobrovolné skromnosti a vyznačuje se postupným zmenšováním ekologické stopy, které je spojeno s menší spotřebou.

Zajímavý přístup ke studiu kulturní krajiny uplatnila T. Vokurková v příspěvku „*Odras společensko-hospodářského vývoje v krajině Frýdlantska (Čechy) v době před nástupem průmyslu*“. Po nástupu přírodních podmínek Frýdlantska charakterizuje společensko-hospodářský vývoj a trendy vývoje krajiny v období středověké kolonizace, renesančního rozmachu, třicetileté války a v období barokních přeměn krajiny. Dospívá k závěru, že pro udržitelnost krajiny je důležitá co největší pestrost jak přírodních, tak i společensko-hospodářských složek.

Druhý den konference proběhla exkurze v trase nově vybudované a netradičně pojaté naučné a vycházkové stezky „*Naokolo Hostětína*“. Pro vybraná zastavení stezky využil výtvarník R. Pospíšil tradičních místních materiálů – dřeva, kamene a železa a H. Machů je doplnila texty o působení místních obyvatel a jejich vztahu k jednotlivým místům v krajině. Poslední den konference měli účastníci možnost absolvovat odbornou exkurzi po ekologických projektech v obci Hostětín.

Antonín Buček

Seminář ÚSES – zelená páteř krajiny a Ekologické sítě v krajině

Ve dnech 5. – 6. září 2013 se na Mendelově univerzitě v Brně konal již dvanáctý ročník semináře ÚSES – zelená páteř krajiny. Kromě CZ-IALE a Mendelovy univerzity se na pořádání semináře podílelo i Ministerstvo životního prostředí ČR a brněnská firma Ageris, s.r.o., jejíž pracovníci výtečně zajistili bezchybnou přípravu a průběh celé akce.

Před zahájením semináře, 4. září odpoledne se konalo již tradiční otevřené pracovní setkání projektantů, pracovníků státní správy, škol a výzkumných institucí, kteří se problematikou územních systémů ekologické stability krajiny zabývají. Proběhlo ve Zlatníkově posluchárně na Mendelově univerzitě za aktivní účasti více než 50 zájemců. Pracovní setkání opět přispělo k výměně a třibení názorů na aktuální problémy tvorby ÚSES v ČR.

Semináře se zúčastnilo více než 100 zájemců o mezioborovou problematiku územních systémů ekologické stability krajiny, kteří vyslechli 12 zajímavých referátů. Účastníci měli k dispozici sborník referátů (90 stran), který pečlivě editovala Andrea Petrová, takže bylo možné věnovat dostatek času diskusi.

V úvodním referátu „ÚSES a tvorba přírodní infrastruktury v kulturní krajině“ A. Buček zdůraznil, že je třeba usilovat o to, aby přírodní infrastruktura krajiny byla věnována nejméně stejná pozornost jako infrastruktura technické. Řada příspěvků byla věnována aktuální problematice ÚSES v plánu společných zařízení pozemkových úprav. Autoři zdůvodňovali nezastupitelný význam pozemkových úprav při vytváření funkčního ÚSES (J. Kocián), upozorňovali na nebezpečí trendů, které mohou vést k omezení či zjednodušení plánů společných zařízení (D. Doubrava a J. Martének) a hodnotili zkušenosti s realizací projektů pozemkových úprav (E. Blahoňovská a B. Mikšíková). Další skupina referátů se zabývala hodnocením prvků ÚSES, především biokoridorů. Cenné poznatky o růstu dřevin v biokoridorech založených před 20 lety prezentovali B. Jelínek a L. Úradníček, fungování lokálního biokoridoru na příkladu toku řeky Brtnice se věnovala L. Vodová, účelovému hodnocení biotických komplexů ÚSES byl věnován příspěvek A. Diviakové. Dlouhodobě aktuální je problematika vymezování ÚSES v územně plánovací dokumentaci. Referovali o tom V. Mackovič, M. Fejfar a J. Glos. Dalšími novými impulzy pro ÚSES se zabýval I. Kasalický a výsledky tříletého působení Správy ÚSES na území města Brna prezentovaly ve svém druhém referátu E. Blahoňovská a B. Mikšíková. Po skončení tří bloků referátů a závěrečné diskuse následoval společenský večer s cimbálovou muzikou Veronica.

Druhý den semináře byl věnován exkurzi, zaměřené tentokrát na problémy ekologické sítě v okolí nádrže Nové Mlýny. Ze zříceniny Dívčího hradu na vápencovém bradle Pavlovských vrchů se účastníkům exkurze rozevřel panoramatický pohled na novomlýnské nádrže, tvořící bariéru v krajině Dyjsko-moravské nivy. Na jižním břehu dolní nádrže proběhla diskuse o tom, kudy lze vést velmi potřebný biokoridor, který by negativní působení nádrží zmírnil. Exkurze byla zakončena na severním břehu nádrže u biokoridoru Obecní hájek, který vznikl díky aktivitě obce Šakvice.

Dvanáctý ročník semináře byl opět úspěšný, neboť umožnil bezprostřední kontakty všech, kdož se mezioborovou problematikou ÚSES zabývají, a přispěl k informovanosti o dosavadních zkušenostech a nových trendech. Nejvýznamnější diskutované aktuální problémy související s tvorbou ÚSES shrnul Josef Glos a Jiří Kocián. Doufejme, že dotčené instituce formulované závěry zohlední ve své činnosti.

Antonín Buček

Závěry vyplývající z diskuzí na pracovním setkání a semináři „ÚSES – zelená páteř krajiny“ ve dnech 4. a 5. září 2013

Z diskuzí v rámci pracovního setkání a semináře a z došlých připomínek k pracovní verzi závěrů vyplynulo, že problémů je celá řada a že preference zainteresovaných osob ohledně řešení problémů do značné míry souvisí s pracovní pozicí těchto osob. S využitím reakcí Ing. Evy Voženílkové, RNDr. Miroslavy Kudýnové a Mgr. Martina Fejfara si dovoluujeme předložit jejich následující shrnutí.

V první řadě je třeba:

- aktivně, opakovaně a důsledně iniciovat a monitorovat mezirezortní spolupráci MŽP, MZe, MMR a jejich rezortních organizací v oblasti ÚSES - pravděpodobně úkol zejm. pro MŽP jako hlavního iniciátora a koordinátora;
- aktualizovat metodiku projektování ÚSES se zaměřením na jeho praktické stránky a s ohledem na legislativní změny přijaté od vydání Rukověti

- projektanta ÚSES v roce 1995 - pravděpodobně úkol zejm. pro MŽP ve spolupráci s AOPK a ČKA;
- vytvořit metodické základy pro specifiky vymezování ÚSES v různých typech krajinného prostředí (sídla, lesní komplexy, krajiny se specifickým reliéfem a geologickými poměry atd.) - pravděpodobně úkol zejm. pro MŽP ve spolupráci s AOPK a ČKA;
 - stanovit jednotný metodický přístup (standarty) pro zpracování NR a R ÚSES do ZÚR, zaměřený zejména na sjednocení věcné podoby ÚSES, a to jak v grafické (výkresové, mapové) části ZÚR, tak v části textové (stanovení funkčních parametrů NR a R ÚSES a jeho dílčích skladebných částí, stanovení úkolů pro územní plánování) - MŽP + MMR + krajské úřady;- standardizovat věcnou a případně i formální podobu ÚSES v ÚAP - MŽP + MMR + krajské úřady;
 - analyzovat rozpory ve vymezení ÚSES v platné ÚPD obcí a v pozemkových úpravách a stanovit postupy pro jejich řešení - MŽP + MMR + MZe.

Víceméně souběžně s výše popsányi prioritami nebo bezodkladně následně by bylo žádoucí:

- zajistit možnost dálkového on-line přístupu všech uživatelů k údajům ÚSES prostřednictvím centrálního, průběžně aktualizovaného informačního systému ÚSES - AOPK?;
- vytvořit registr realizací ÚSES (např. jako součást informačního systému ÚSES) - AOPK?.

J. Glos, J. Kocián

Přírodní infrastruktura – ÚSES

Pod tímto názvem již čtvrtým rokem v Brně v Domě ochránců přírody na Panské ulici č. 9 probíhají diskuse u kulatého stolu. Cílem diskusí je tříbení názorů a výměna aktuálních informací o rozmanitých aspektech tvorby územních systémů ekologické stability. Diskuse pořádá Pracovní skupina pro plánování krajiny CZ-IALE ve spolupráci s Regionálním sdružením ČSOP Brno a Ekologickým institutem Veronica. Témata diskusí a garanti v roce 2013:

- 24. 1. 2013: Realizované projekty biocenter a biokoridorů z dílny Davida Mikoláška (Ing. David Mikolášek)
- 14. 2. 2013: Ekologická síť Brtnicka (Mgr. Libuše Vodová, PhD.)
- 21. 3. 2013: Revitalizace biocentra Holásecká jezera (Ing. Eva Blahoňovská, Ing. Tomáš Havlíček)
- 11. 4. 2013: Fungování biokoridorů (RNDr. Martin Culek, CSc.)
- 24. 10. 2013: Lesy v projektech ÚSES (Ing. Michal Kovář, PhD.)
- 14. 11. 2013: Biocentrum a biokoridor u Žebětínského rybníka (Ing. Boleslav Jelínek, PhD.)

5. 12. 2013: Realizace ÚSES v Brně
(Ing. Eva Blahoňovská)

Diskuse u kulatého stolu jsou zaměřeny především na problematiku realizace nových biocenter a biokoridorů, jejich fungování a následné péče a také na některé obecné otázky, související s tím, že přírodní infrastruktura v krajině by měla být věnována nejméně stejná pozornost jako infrastruktura technické.

Od roku 2010 diskuse obětavě organizačně zajišťovala Olga Krejčířová. Po jejím nečekaném úmrtí pečuje o zajištění diskusí ekologická poradkyně Ekologického institutu Veronica Mariana Zbořilová, kterou je možno kontaktovat v případě zájmu o zasílání pozvánek (mariana.zborilova@veronica.cz).

Antonín Buček

Recenze publikace

Z. Lipský, M. Weber, L. Stroblová a kol.: SOUČASNOST A VIZE KRAJINY NOVODVORSKA A ŽEHUŠICKA VE STŘEDNÍCH ČECHÁCH. Karolinum, Praha, 408 s., 1. vydání

Není obvyklé, že autoři věnující se podrobně vybranému území, se k téže krajině vrátí a důsledně navážou na své dosavadní analýzy a souhrnné poznatky. Monografie autorského kolektivu pod vedením doc. Zdeňka Lipského „Současnost a vize krajiny Novodvorská a Žehušicka ve středních Čechách“ vydaná nakladatelstvím Karolinum je jednou z nemnoha takových výjimek.

Podobně jako předcházející publikace, je i tato nápaditě doplněna barevně odlišenými boxy, které některé významné jevy zpodrobňují a doplňují. Pestrost, čtivost a celkovou přitažlivost knihy zvyšují kvalitní a cíleně vybírané fotografické záběry svědčící o sžitosti autorů s daným územím jako s krajinou jejich domova. A protože autoři jsou krajináři profesionálové, činí jejich fotografie dojem z území ještě o něco idyličtější a poetičtější, než tato sice vysoce esteticky a kulturně hodnotná, přesto však dosti intenzivní zemědělská krajina reálně představuje.

První část obsahuje ukázkový a vyčerpávající rozbor přírodního potenciálu a jeho využívání. Přestože text neztrácí nic na své exaktnosti a vědeckém přístupu, je zřejmé, že autoři se území věnují s osobním citovým vztahem a zaujetím, což dokazuje podrobná znalost všech terénních detailů (znalost vyhlídkových míst, historické souvislosti apod.). S ohledem na nesporné a prioritní kulturní hodnoty území by byla zajímavá analýza, do jaké míry navržené skladebné části ÚSES respektují nezbytné ponechání kompozičních os a pohledů. V kapitole „Krajinný ráz“ autoři uplatnili vlastní metodiku hodnocení tohoto krajinářsky velmi vděčného a přitom stále velmi diskutovaného jevu. Je otázkou, zda pro celorepublikové použití je reálné v rámci územně analytických a dalších podkladů postupovat v problematice krajinného rázu takto sice zcela pregnantně, přesto však neúměrně encyklopedicky. Výjimečnost zkoumané krajiny si však toto podrobnější měřítko jistě zaslouží.

Podobně pečlivě a podrobně jako přírodní potenciál je analyzován i kulturně historický potenciál území. Jeho chápání jistě pomohly pracovní dílny s místní veřejností, které vždy přinesou nové poznatky jak pořadajícím, tak i zúčastněným.

Cenné a ne vždy v případě krajinářských studií prováděné je hodnocení sociálního potenciálu území formou nejen analýzy statistických údajů, ale i dotazníkovým šetřením. Velmi podrobně a kvalifikovaně je rozebrán hospodářský potenciál.

Chybí zde však celkové zhodnocení jako u jiných částí a zmínka o průmyslových a dalších výrobních podnicích a službách, které do hospodářského potenciálu jistě patří, zvláště s ohledem na to, že v primárním sektoru se dnes žije jen výrazná menšina obyvatelstva. Rozvoj obcí navržený v jejich platných územních plánech je pokládán jako potřebný, nicméně ne vždy respektuje zdejší fenomén komponované krajiny.

Celou analytickou část uzavírá, ale současně doplňuje i rozvíjí klasická SWOT analýza, která rovněž vznikala za spolupráce s místním obyvatelstvem. Presentovaná SWOT analýza je až nadměrně rozsáhlá, v mnoha bodech příliš široce rozepsaná. Přesto je důležitou názorovou sondou zpracovanou navíc významnými, v území působícími aktéry a její shrnuté výsledky mají tedy nezanedbatelnou hodnotu.

Na SWOT analýzu navazují 4 variantní scénáře budoucího vývoje krajiny. Scénáře jsou představeny srozumitelně, nicméně mapové průměty scénářů, případně některých dalších, na podrobnější rozlišení náročných map v textu publikace bych v jejím příštím vydání doporučoval prezentovat na větším formátu. Je zřejmé, že všechny čtyři scénáře vystihují určité krajní trendy a možnosti vývoje a tedy ani jeden z nich není zcela reálný. Současně lze říci, že scénáře exploatační i útlumový jsou velmi málo žádoucí. Z šetření mezi místními aktéry vcelku logicky dostala přednost kombinace scénáře integrovaného a segregativního.

Na tomto základě jsou pak definovány cílové charakteristiky krajiny jakožto závěrečný výstup celého výzkumu. Podle Evropské úmluvy o krajině jde o hlavní zásady budoucího vývoje krajiny formulované kompetentními veřejnými orgány na základě přání a požadavků místních obyvatel. Návrh je podán formou strategických cílů pro pět hlavních tematických okruhů doplněných mapovými průměty i 3D vizualizacemi porovnávanými současnou a předpokládanou podobu vybraných částí krajiny. Nutno říci, že veškeré zásady a cíle jsou stylizovány neobyčejně precizně a vyváženě, byť je zřejmé, že přírodní a kulturní potenciál je autorům nejvíce vlastní, čemuž také propracovanost jejich cílových charakteristik odpovídá.

Jestliže předcházející publikace týchž autorů „Vývoj krajiny Novodvorská a Žehušicka ve středních Čechách“ měla zaujmout zejména profese zabývající se historií a okolnostmi vzniku komponovaných krajin, jakož i regionální specialisty v těchto oborech, má předložené navazující dílo dopad daleko širší. Jde o dosud nejkomplexněji a na základě nejrozsáhleji koncipovaného průzkumu vymezené cílové reálné charakteristiky krajiny, které by měly vzniknout postupně pro celé území České republiky jakožto signatáře Evropské úmluvy o krajině. Je zřejmé, že nebudou vždy vznikat takto zeširoka, jako si to nepochybně zasloužil tento výjimečný krajinný celek. Přesto jsou stanovené cílové charakteristiky krajiny cenným příkladem a vodítkem pro vznik dalších, které se pak stanou neopominutelnými podklady pro přípravu územních a strategických plánů i dalších oborových koncepcí v území.

Igor Kyselka

(text je zkrácenou verzí recenze, která vyšla v časopisu Urbanismus a územní rozvoj, č. 5/2013)

Jaromír Kolečka: NAUKA O KRAJINĚ. Geografický pohled a východiska.

Academia, Praha, 1. vydání, 440 stran, ISBN 978-80-200-2201-1

V průběhu letošního roku se překvapivě bez větší pozornosti objevila na pultech prodejen vědecké literatury významná kniha z pera (tedy přesněji řečeno z počítače) Jaromíra Kolečky. Událost o to významnější, že je to vlastně první originální ucelená česká knižní monografie věnovaná komplexnímu studiu krajiny (nikoliv skriptum nebo elektronické učební texty – těch vyšla již celá řada, ale většinou jen zprostředkovávají základní zahraniční přístupy, téze a metody uplatňované v krajinné ekologii). Před 10 lety, v roce 2003, sice vyšla výborná kniha autorů Löwa a Míchala nazvaná *Krajinný ráz*, ale ta má poněkud jiné jiné zaměření.

Kolečkův přístup je odlišný od většiny domácích autorů. Je tradičně ovlivněn sovětskou (ruskou) geografickou (geoekologickou) školou, ale dokázal vstřebat i množství poznatků dalších autorů odlišného geoekologického, geografického či krajinně ekologického zaměření. Autorova mimořádná píle, erudice a zkušenost se projevila už při práci na Atlasu krajiny České republiky, pro nějž zpracoval množství map a grafických schémat. Atlas krajiny spolu s touto monografií tak představují logické vyvrcholení jeho více než 30 leté tvůrčí činnosti zaměřené na výzkum krajiny. V úvodní části uvádí východiska k současnému studiu krajiny včetně historického exkurzu do vývoje oboru, přičemž v souladu se svým geografickým přístupem se vyhýbá termínu *Krajinná ekologie*. Používá důsledně tradiční geografické sousloví *Nauka o krajině*, které u nás existuje od 70 let 20. století (Demek) a ještě o desetiletí dříve v Rusku (*Landshaftoveděnie*) nebo v Německu (*Landschaftskunde*).

Hlavní teoretická část knihy pojednává nejprve o studiu struktury krajiny, od níž logicky přechází ke studiu dynamiky čili chování krajiny, které je na krajinné struktuře zásadně závislé. V terminologii a studiu struktury krajiny vychází opět z německé (Neef, Haase, Schmithüsen) a sovětské (Isačenko, Armand, Beručašvili, Krauklis), případně polské (Kondracki, Richling) a slovenské (Drdoš, Minár, Miklós) geoekologické školy. Charakteristickým rysem této knihy je, že na teoretické pasáži bezprostředně navazují metody studia, mapování krajiny, její struktury, jevů a stavů, sběru a zpracování dat včetně využití metod GIS a DPZ. To nebývá ve většině podobných, teoreticky široce zaměřených monografií zvykem, o to je tato kniha zajímavější a cennější.

Tradičně geografická, ovšem neméně originální je potom kapitola věnovaná prezentaci získaných poznatků o krajině, tedy krajinným mapám a jejich klasifikaci. V tomto případě má autor výbornou průpravu v podobě své bohaté kartografické tvorby, kdy se od 80. let do současnosti podílel svými krajinnými mapami na řadě atlasových děl, která u nás vznikla.

Závěrečná kapitola nese název *Nauka o krajině v praxi*. Autor v ní opět svým originálním způsobem s využitím mnohaletých zkušeností uvádí konkrétní příklady využití tematických krajinných map a poznatků získaných studiem krajiny v krajinném plánování, hodnocení přírodních a antropogenních rizik v krajině, vše podložené vlastní konkrétní činností. V podobném stylu pokračuje ještě několik appendixů. Kolečkovou silnou stránkou je grafické vyjadřování i práce s GISem.

Kniha je proto vybavena množstvím názorných obrazových a grafických schémat, které významně zvyšují její didaktickou hodnotu a uplatnění.

Knihu uzavírá obsáhlý seznam 676 titulů citované literatury a tematický rejstřík. Významnou monografii Jaromíra Kolečky lze doporučit všem vážným zájemcům o studium krajiny, z řad studentů především těm v doktorandském studiu.

Zdeněk Lipský

Zpráva z kongresu IALE - EU 2013 v Manchesteru

Druhý týden v září se v anglickém Manchesteru konala nejvýznamnější krajinně-ekologická událost uplynulého roku - evropský kongres IALE 2013, který tentokrát nesl podtitul „Changing European Landscapes: landscape ecology, local to global“. Během 3 konferenčních dní mohlo bezmála 330 účastníků navštívit přednášky celkem 24 symposií, která zahrnovala celou šíři témat současné krajinné ekologie. Dle obsazenosti sálů bylo možné hodnotit aktuální zájem (nejen) evropských badatelů o tradiční i nově formované okruhy krajinně-ekologické problematiky. Kromě klasických přednášek zaměřených na změny krajiny či problematiku ekologických sítí v krajině byla značná pozornost věnována ekosystémovým službám ve všech možných aspektech - od metodiky jejich kvantifikace přes otázky prostorového škálování až po politické a sociální aspekty. Několik symposií bylo věnováno potřebám celoevropských změn nakládání s krajinou v důsledku globálních změn (klimatu), resp. adaptivnímu managementu lesních ekosystémů. Jako průlomové se jevílo zařazení bloku věnovanému „landscape genetics“, tzn. otázkám spojených s vlivem využití krajiny včetně všech jeho negativních projevů (fragmentace, unifikace atd.) na genetickou strukturu populací volně žijících druhů živočichů.

V množství vysoce specializovaných (a časově kolidujících) symposií se bohužel nebylo snadné orientovat, proto se často jediným vodítkem stávalo personální obsazení bloků. Nejnavštěvovanější tak pochopitelně byly sály, kde se odehrávaly přednášky významných postav současné krajinné ekologie, mezi kterými nechyběla jména jako Bob Bunce, Felix Kienast, Gabriela Hofer, Rob Jongmann, Marc Metzger, Sandra Luque, Paul Opdam či Wendy Fjellstad. Stejně vodítko zjevně volila řada účastníků exkurze, která byla trochu netradičně zařazena již druhý konferenční den - akce vedená Bobem Buncem byla beznadějně přeplněná.

Za organizačně perfektně zvládnutý průběh konference včetně několik „social events“ lze poděkovat Jonathanovi Porterovi z britské organizace Countryside, který patří mezi nejvýraznější postavy současné „ostrovni“ krajinné ekologie.

Dušan Romportl

Workshop IENE - Infrastructure and Wildlife Corridors

Mezinárodní organizace InfraEcoNetwork, která se zabývá hodnocením vlivu dopravní infrastruktury na biotu v nejširším významu (blíže viz www.iene.info) pořádá pravidelné konference a tematické workshopy. Tematický workshop zaměřený na dopady fragmentace krajiny na populace velkých savců v Karpatech se konal v polovině října v Luhačovicích (blíže na iene.cdv.cz).

V několika úvodních blocích byl představen stav a vývoj současného poznání vlivu dopravní infrastruktury na biotu s příklady z různých evropských zemí, následně se již mnohem konkrétněji řešila situace v celých Karpatech. Příspěvky ze Slovenska, Polska, ale zejména z Rumunska poukázaly na alarmující negativní vývoj v regionu a nelehkou situaci představitelů ochrany přírody a krajiny, jak ze státního i nevládního sektoru. Výsledkem workshopu tak bylo sestavení expertní komise, která bude situaci v Karpatech sledovat a vyjadřovat se ke sporným záměrům výstavby nové infrastruktury.

Dušan Romportl

Kalendář akcí

29.1.2014: **Historické krajiny slovem a písmem.** 10. Historickogeografická konference. Přírodovědecká fakulta UK, Praha 2, Albertov 6 (www.hiu.cas.cz)

30.1.2014: **Výroční konference CZ-IALE.** Přírodovědecká fakulta UK, Praha 2, Albertov 6. Více informací na <http://www.iale.cz/konference/2014/>

5.-6.2.2014 **Fyzická geografie a krajinná ekologie – výzkum, vzdělávání a aplikace“.**

31. výroční konference Fyzickogeografické sekce České geografické společnosti

19.-21.3. 2014 **Land Transformations: Between Global Challenges and Local Realities.**, Berlin, Germany (<http://www.glp-osm2014.org/>)

8.-11.4.2014 **Linking Biological and Cultural Diversity in Europe** 1st European Conference for the Implementation of the UNESCO-SCBD Joint Programme on Biological and Cultural Diversity. Florence, Italy (<http://landscapeunifi.it/en/unesco-cbd-eng>)

28.-29.4.2014 **Combining Scientific Expertise with Participation: The Challenge of the European Landscape Convention.** Université Libre de Bruxelles (ULB), Brussels - Belgium (<http://igeat.ulb.ac.be/en/elc2014>)

27.4.-2.5.2014 **European Geosciences Union General Assembly 2014. The Face of the Earth – Process and Form. Wien, Austria** (<http://meetingorganizer.copernicus.org/EGU2014>)

18.-20.6.2014 **FRIAR 2014: 4th International Conference on Flood Recovery, Innovation and Response.** Poznan, Poland

18.-22.8.2014 **IGU Regional Conference: Changes, Challenges, Responsibility.** Kraków, Poland,

20.-23.8.2014 **Monitoring and Management of Visitors in Recreational and Protected Areas** Tallinn, Estonia (<http://www.tlu.ee/en/mmv7>)

25.-29.8.2014 **23. Sjezd České geografické společnosti. Společné setkání České geografické společnosti a Slovenské geografické společnosti** (<http://geography.cz>)

8.-12.9. 2014 **Unraveling the Logics of Landscape - 26th session of The Permanent European Conference for the Study of the Rural Landscape.**, Gothenburg and Mariestad, Sweden (www.pecsrl2014.com)

22.-25.9.2014 **ELS 2014 - the Earth Living Skin: Soil, Life and Climate Changes.** Castellaneta Marina, Italy (<http://www.els2014.eu/d/55/Home/>)

2.-5.12.2014 **First GSBI Conference - Assessing soil biodiversity and role for ecosystem services.** Palais des Congrès, Dijon, France (<http://www.gsbiconference.elsevier.com/>)

2015

18.-22.5.2015 **AGROecological assessment and Functional-environmental Optimization of Soils and TERrestrial ecosystems** Moscow, Russian Federation (http://eu soils.jrc.ec.europa.eu/events/Future_events/7_Congr_ESSC_Circ_1.pdf)

Bulletin CZ-IALE, Zpravodaj České společnosti pro krajinnou ekologii

(Regionální organizace IALE České republiky), www.iale.cz

Vydává CZ-IALE pro interní potřebu svých členů. Redakce: CZ-IALE, Benátská 2, 128 01 Praha 2.

Odpovědný redaktor: Zdeněk Lipský, e-mail: lipsky@natur.cuni.cz;

Technický redaktor: Dušan Romportl, e-mail: dusan@natur.cuni.cz

Číslo **1/2014** vyšlo **8.1. 2014**